

EYLENME GÖNÜL

İşte gelip çattı görüyorsan bak havalar nasıl
Denizin dalgası gibi inip çıkıyorlar
Rengi değişti günlerin akşam çabuk giriyor evlere
Güz geldi üstelik mevsimler sıra sıra alıp başını gitti
Döne döne bir devri daim eylemi içinde
Yılın bereketini taşıyorlar böylece
Yapraklar sararıp yerlere attı kendini
Toprağın canı çekti ki bir esintiyle akıp
Kokusunu cihana yayıp gel eyledi birden
Sere serpe bir hasret yumağı içinde yenilenmek için
Beklemeye bıraktı kendini.

Eylenme gönül vaziyet iyi değil onun için bir gayret
Kendini seherlere bırak zikrini kuşan kuşların
Kuşlar gibi tan vaktini ezberle
Vakit nakittir çünkü dikkat istiyor elbet
Vuslatın zamanı belli olmaz bunu bil
Asrın karmaşık hâlleri içinde dökülen bunca gözyaşına
Değmez değil mi zevki sefası dünyanın.

Bana sorarsan sormak icap eder mi acaba
Eylenme derim oyalanma derim
Hüzünlü bakışlarını kalbine göm
Tedbir eyle, kendini hazırla gönül
Üstelik baharın, yazın hesabını unutmadan
Bir kenara not ediver bir kenarda duruversin
Sonbaharın incelikli işlerini düşün
Belki düğümü çözmek için lazım olacak
Belki yaşamak dediğin bir var bir yok arasında
Göz açıp kapayıncaya kadar Belkıs meselini
Her nefes alıp verişinde akl eder inşa eder
İman eder işte budur özünde diyerek
İki nefes arası yaşamak olanın adı böylece
Yazılır defterine aşkın
Aşksa yangın yeridir
Eylenme gönül; eylenme.